

Helsingissä 24/II 96.

Maija, Maija!

Voisihan Sekka ajatella; Maija on mustasaukkainen ... Haa, ilvitse! Se osoittaa että ^{hän} rakastaa sinua, sinua juuri ja tahtoo sinua yksin itselleen. Mutta Sekka ei niin ajattele.

Voisihan Sekka loukkaantua ja sanoa: Siitä sen nyt sait, että rakastat Maijaa, koko sydämmestäsi; nyt hän rupeaa mustasaukkaiseksi ja epäilee uskollisuuttasi ja vakavuuttasi, eikä sano sitä sinulle suoraan, vaan kirjoittaa jorhalle; ja sitten vielä kuulee, että ~~Sekka~~ sinä olet pyytännyt Sikkettä laulamaan „Ol' enkel' . . .“! Kuka tiesi vanha „rakkaus“ Tei! Sikkkeen on herännyt kuolleista — Sikkkeen „rakkaus“ varmaan on tulisempi kuin ennen! Siitä sen nyt sait, että herras viime syyskuun

olit olevinasi mustasukkainen. Nyt roolit ovat
muutetut, sillä eroituksella vaau, että Maija
on mustasukkainen, koskei kirjotakkaau.
... Ja sinä raukka, joka niin uskoit hänen

...
Mutta Pekka ei niin ajattele, hänen
ei tarvitse niin ajatella, sillä Jumala on
hänen luonausa ja lohdutusa häntä.
Pekka näke asiassa toisella tavalla.

Und fühlst du selber Schmerz, so denk!
's ist auch ein göttliches Geschenk.
Wem Gott sein Leiden nicht bescheert,
den hält er seines Glücks nicht werth.
Wie sähest du die Freuden an,
Wenn sie dir etwas weh gethan?
Und wenn dein Herz ein Herzge liebt,
So denk', dass es der Herr dir giebt;
Es wird dir Schmerz und Wonne sein,
Als wie dem Baum der Sonne schein.
Oli kerran tyttö ja poika. Käsi kädessä
ja ilolauluja lauletti he kulkurit eteen-
päin metsäistä polkua, jota aamusauringko

Males ennen ja jälkeen kaikkien! Mies ei ole enää enkä vatsa, Harkkulan maaisma nosta
vähän, Tyhmäksi, kääntäen... tieteellisen, sinin, Maigin, Kaikkien kääntäen ja fantsin
Sammoini on... Mäkelänkin sinin, ellei muuta sitä tekisikään, Tulla... ellei onnani, ja

ystävällisesti olaisin. He olivat niin onnelliset, sitte
he rakastivat Toivon suoraan ja vilpittömästi.

Mutta sitte he tulivat Tiehaaraan. Ja poi-
ka tahtoi lähteä oikealle suuntaan määrä oli,
sillä sinneppäin oli seuri kaupunki. Silloin
tyttö alkoi vetäysi itse ja lähti jatkamaan
vasemmalle. Poika hämmästytti ja huusi: „Maija! Tä-
neppärinhän se on meidän mentävä.“ Osa Maija
istui kivelle itsemäärän. Silloin hänen armaan-
sa petästyneenä kysyi: „Kulta, mikä sinun
on?“ Niin Maija vastasi nyhytyttyään: „Osi Pek-
ka, en minä jaksu Tulla. Lähdä sinä yksin tuohon
kaupunkiin. Siellä on niin paljon kauniita tyttö-
jä. Kuu sinä sinne tulet, niin rakastut johon-
kukaan, joka on paljon kauniimpi minua... Ja sitte
unohdat minut. En sitä kestä. Anna minun
jolloin jada tänne.“

„Pitäätki minun siis lähteä yksin?“ Pekka ky-
syy, ja hänen äänensä värähti.

„Osi lähdä, lähdä! En tahdo nähdä sinun on-
neksi toisen kanssa... Jää tänne ja unohda
sinua takka - kuolen.“

Silloin Pekka huokasi syvästi, kyynel vierä

Ma, mitä kysyit? "Jumala antaa minulle toinen rakkaus", että Tulla (Hänne on kysytty)
Oso minua, että minä olen sinun kätönnut kyösti esitelmän. Niin minun annan kättönnut?
Oso minua, että minä olen sinun kätönnut kyösti esitelmän. Niin minun annan kättönnut?
Rakkaus on minun kättönnut kyösti esitelmän. Niin minun annan kättönnut?
Rakkaus on minun kättönnut kyösti esitelmän. Niin minun annan kättönnut?

jostalle, ja surullisella, mutta vakavalla ää-
nellä hän lausui:

"Maija, Maija, noinko saatat puhua? En
oisi sitä odottanut. Oi kulta, ei Jumala noita sa-
noja sinulle keiskannut. Pakojsi, pakojsi ne olivat,
mitä ne tuli sydämeesi? Tiedätkö, mitä minun
täytyy sulle sanoa: sinä et rakasta Pekkaasi, vaan
omaa itseäsi. Sillä jos minua rakastaisit, niin
et minua hylkäisi, vaan tulisit kaussani kau-
punkiin, tuohon suureen kaupunkiin, mistä
on niin paljon hankutuksia, ja sinä varjelist
minua pakasta ja olisit mulle niin hyvinkin
voit ja rakastaisit minua ja veltaisit huomio-
ni pois noista kaunottareista, että seninä vaan
näkisin eikä ehtisi muuhin rakastua, ja kai-
ken tämän tehisit, vaikka tietäisit, että Pek-
ka onkin uskollinen; sillä sinä tahtoisit, että
hän ei aivoastuen olisi tyynesti uskollinen, vaan
myös, että hän olisi iloinen ja innostunut ja sinä
muori ja leipä... ja kuulohan, minun täytyy sulle
le sanoa: sinä et rakasta Jumalakaan. Sillä jos
Jumalan rakastaisit, niin tietäisit, kuinka suloi-
ta on kieltää itseensä ja löytää Jumalan rauhan

Kun saamme olla yhdessä, sitten hän alkoi sanoa: "Miksi, minun näköni on Pekkaasi on. Sitä minun"

Sydämessään. Ja silloin et heylkäisi minua,
 koska minua rakastat, vaan seuraaisit mukana
 ja eläisit luonani ja antaisit itsestäsi mulle
 kaiken hyvän mikä itsestäsi on ja lempeydellä
 ja rakkaudella mua ympäröisit, vieläpä sittonkin,
 jos toiseen rakastuisin. Sillä sinä tietäisit
 tekeväsi hyvän ja oikein ja Jumalan käskyn mu-
 kaisesti ja olisit siinä tiedossa autuas. Ja katse,
 palkintosi olisi, että Pekka sinua rakastaisi ja
 aina tulisi sinun luoksesi takaisin, kun hän
 muikin olisi ollut rakastunut.....

„Oi armas Maija, pyyhi kyynel silmäs-
 täsi ja tule Pekkasi luo! Tiedäthän, ettei hän
 tuommoinen ole kuin sinä pikkusen kuvittelit,
 yhtä hyvin kuin Pekka tietää, ettei Maija
 tuommoinen ole, joksi tekeytyy...
 (Ovatkhan he yhdessä luvanneet tulla Jumalan lapsiksi.)
 Ruitos sinun-
 le, Jumala, että annoit meille tämän ope-
 tuksen, jolla muistutit, että ylinnä kaikkea
 sinua rakastaisimme. Sillä ainoastaan sinun
 rakkaudessa voimme taas rakastaa
 ja tehdä itsiämme ja muita onnellisiksi....

„No, Maija, uskallatko tulla?“ — — —

Ja Pekka levitti sylinsä ja odotti.....

Pekka tein sinä? Tarkka ja muisti.

„Oi, Pekhani!“ Maija huudahti
ja

Niin, mitä hän teki?

Sen hän itse kertokoon niin pian kuin
voi

Pekalle, johon
dottaa häntä sykkivien sydämiin.

P. S. Puhelin Jerdan kanssa. Sitten tun-
neista, Fokkohan niitä pitäisi keskeyttää. Vaan
hän heti tuumi: „jos sinä nyt lopetat, niin
se osoittaa, ettet ole varma itsestäsi.“ Samaa
mieltä olen minäkin, ja sentähden vielä
jatketaan opetusta...

Annon Jerdan lukea tätä kirjettä, Hän
ei oikein siitä pitänyt. „Aina sinä olet noin
isällinen“, hän vihkoi.

Oi mua raukkaa! Niinkohan se on sentään
mielestäsi?

Ouneni, ruusuuni, enkelini, etthän minä heijlään?

Terveisiä tutkaini Aikaleen!